

BOĞAZIÇI ÜNİVERSİTESİNDEN-- DEVLET GÜZEL
SANATLAR AKADEMİSİNE(PART-TIME) GİDİP
TEMEL TASARIM DERSİ VERMEYE BAŞLADIĞIMDA ...
SENE BAŞINDA 'İLK GİRİŞ' DERSİNİ TEMEL METNİ??

2 ARALIK, 1971

İNSAN-ÇEVRE İLİŞKİSİ VE YARATMA SÜRECİ

DUYU ORGANLARI
VE ÇEVRE
ALGILAMASI

Bir toplumda yaşayan ve işlevi olan her kişi yakın veya uzak çevresindeki nesnelere ve oluşumları kendi bünyesinde barındırdığı duyu organları aracılığıyla algılar ve iç yapısıyla, bu verileri kendi sistemi içinde, bir biçimde, düzene sokar ve biçimlendirir. (Gestalt ilkeleri: Kötüden iyiye gitme veya götürme içgüdüü..) İnsan bu oluşumları ve çevresinden gelen etkileri bir düzene ve sisteme sokamadığı sürece kendine YÖN veremez. Ayrıca bu düzenlemeyi kendi çevresini oluşturmak ve ona kendi yaşamına uygun bir biçim vermek için kullanamazsa varlığını devam ettirememek gibi bir tehlikeyle karşı karşıya gelir, en azından böyle bir durumu algılamaya başlar. Çevreyle böylesi bir alış-veriş durumunda kendi gereksinmelerine göre çevresini biçimlendirmesi, yani dış dünyayla alışveriş gücü onun hayatının niteliğini ve gidişatını belirler.

GÖRME DUYUSU

Görme duyusu insanoğlunun en güçlü algılama organıdır. İnsanın dış dünyaya karşı olan en temel ve en yaratıcı tavrını belirler. Çevremizdeki yapay varlıkları, mekanları, doğanın etkilerini ve bilimin ortaya çıkardığı yeni oluşumları algılayıp düzenlemede, göz en etkili organ olarak önemini belirler. Çevremizdeki yapay varlıkları, mekanları, doğanın etkilerini ve bilimin ortaya çıkardığı yeni oluşumları algılayıp düzenlemede GÖZ en etkili organ olarak önemini belirler.

DÜZENLEME
EĞİLİMİ

Görebilmek insanın yaratıcı eyleminin başlangıç noktasıdır. Örneğin insan gözünün retinal tabakasına gelişen güzel çarpan ışınlar, insanın dinamik ve yaratıcı düzenleme eğiliminin sonucu olarak retinal tabakadan geçerken biçimlendirilmeye başlarlar.